

Festa de la Santa Creu a Salardú

▶ Divendres dia 3 de maig a la parròquia de Salardú va tenir lloc la tradicional festa de la Santa Creu. Les diverses creus de les poblacions de Naut Aran es van anar trobant pels carrers del poble fins arribar a l'església parroquial. S'inicià llavors la solemne eucaristia de l'Exaltació de la Santa Creu, entorn de la miraculosa i devota creu romànica bellament restaurada de Salardú. L'Arquebisbe d'Urgell va presidir la celebració, acompanyat per l'Arxiprest, els sacerdots de la Vall i el Secretari general del Bisbat. Hi estaven representades les Autoritats de la Vall, el Magnf. Sr. Síndic, l'Il·lm. Sr. Alcalde de Naut Aran, així com altres alcaldes i autoritats, i una nombrosa representació de fidels de tota la Vall.

GLOSSA

No ens deixi sense mossèn

Traspassà el rector d'una parròquia. El bisbe diocesà presidí les exèquies amb un bon grup de preveres. L'església parroquial era ben plena. S'hi aplegà molta gent del poble, la majoria dels membres de la comunitat parroquial i un bon nombre de persones que no freqüenten assíduament l'església. Se'ls veia a tots molt afectats pel traspàs; alguns, fins i tot, trasbalsats. Tothom era conscient que no només havia mort una persona molt coneguda, sinó un dels pals de paller de la vila, com va glossar una senyora quan, emocionada, va ressaltar que el mossèn era present en qualsevol moment de la vida del poble i dels seus habitants. Digué: «Era una persona propera a la gent. La parròquia, amb l'actitud i manera de fer del mossèn, sempre era oberta a tothom, per a les activitats religioses i espirituals i per a activitats socials i culturals». Acabà les seves paraules demanant al bisbe diocesà: «No ens deixi, senyor bisbe, sense mossèn.»

El dol compartit per la majoria de la població era un signe de l'estimació que sentien pel mossèn, i era també signe de la manera que el mossèn tenia d'exercir el ministeri, d'acollir, d'estimar, de servir, de compartir... «Posa-hi tot l'interès, no te'n despreocupis [...]. Fent-ho així, et salvaràs a tu mateix i salvaràs els qui t'escolten» (1Tm 4,15-16). La petició de la feligresia, ben

explícita, és exponent del desig de moltes comunitats parroquials que volen que un mossèn, enviat en missió, hi desenvolupi el ministeri sagrat, que és servei a la comunitat, en comunió amb el bisbe diocesà. Com lamenten la pèrdua d'aquesta presència! Com desitgen que el mossèn, servidor del Poble de Déu, participant ministerial en el sacerdoci del Crist, tingui cura de la comunitat de fidels encomanada, exercint el seu ministeri: instruint sobre els misteris de la fe, presidint la celebració de l'eucaristia, administrant els altres sacraments, practicant la caritat amb bones obres, tenint cura dels malalts, promovent la implicació dels fidels...

És comprensible aquest desig de les comunitats, que haurien de tenir consciència de la necessitat de ser més actives davant aquestes situacions; que convindria que acompanyessin amb la pregària i demanessin que alguns dels seus joves obrissin l'oïda i el cor a la veu del Senyor, que segueix cridant al seguiment, també, en la vida sacerdotal i religiosa. I que convidessin els joves a considerar la possibilitat d'una resposta generosa, vital i compromesa.

«...Sigues per als fidels un model en el parlar, en la conducta, en l'amor, en la fe, en la integritat» (1Tm 4,12-13).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Santa Pentecosta!

Benvolguts,
Jesús ha complert la seva promesa i ens regala, gratuïtament, el seu Esperit Sant. «Rebeu l'Esperit Sant, el Defensor!»

Acolliu-lo, doneu-li estada, escolteu-lo, deixeu-vos guiar per Ell...

És la Pasqua del Senyor. El seu pas de vida, alegria i pau!

En aquest Any de la Fe, a tots us desitjo una Santa Pentecosta, que acreixi la vostra fe i la vostra confiança, plena del goig de saber que Crist ens estima i que ens escull com a testimonis seus, a pesar de tots els nostres defalliments i negacions.

No tingueu por! El Senyor està viu i ens acompanya. Amb el seu Esperit, tot ho podem! Res no pot encadenar ni frenar la llibertat de l'Esperit. Siguem gent de pau i de servei, d'una fe que actua per la caritat. Testimoniem amb les obres que hem ressuscitat ja amb el Crist i que estem plens de la força del seu Esperit Sant, que ens empeny a tota obra bona, amb fidelitat i generositat.

Estem units, els carismes es complementen i som una sola cosa en el Crist. Que allò que hem viscut durant la Pasqua, ho portem ara a la pràctica i ho testimoniem als llocs on estem, amb valentia i amb perseverança.

A tots, Santa Pasqua de Pentecostès, granada dels fruits de l'Esperit!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

► **NÚRIA NADAL**

Pas a la felicitat

La Núria Nadal i el seu marit han volgut que els seus fills coneguessin i visquessin l'amor a Crist amb la major naturalitat possible i sense imposicions. Fa dos anys, la seva filla Cristina, de 20 anys, va entrar al noviciat de les Filles de Santa Maria del Cor de Jesús, a Madrid. A partir d'aquell moment, la seva vida i la relació amb la Cristina han canviat: són molt més felices.

Com va reaccionar el vostre entorn?

En general, la gent és respectuosa, però no ho entén. Ho veu com un tancar-se en vida, com una cosa trista, quan en realitat és tot al contrari, ningú no ho deixa tot per tancar-se en la tristor. Vaig sentir una alegria immensa quan una persona em va donar l'enhonorabona; em va sorprendre.

Com ha evolucionat la relació amb la Cristina?

La separació per a mi va ser dura. El dia que la vam deixar a Madrid vaig sentir que ja no la tornaria a tenir com fins llavors. Però amb el temps he de dir que em sento molt unida a ella i molt unida en Crist: veig que ella té una vida plena; ho ha deixat tot per Crist i, el més important, és feliç! Quan parlem m'adono que vivim i sentim el mateix, que ens entenem, encara que ella em porta molt avantatge i em dóna exemple en moltes coses.

La seva vivència de la fe ha canviat?

Sempre he estat una persona amb fe; era l'única cosa que m'omplia i em feia feliç. He intentat portar una vida d'oració i de reflexió, amb els meus alts i baixos. Estava una mica estancada, però l'entrada de la Cristina en el noviciat ha estat per a mi com un revulsiu, he sentit amb força la necessitat de tornar a mirar Déu com a Pare que m'estima. He reprès amb força la vida d'oració i l'acostament a l'Eucaristia.

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Crist lliurat al Pare i a nosaltres

Així trobem Jesús en l'Eucaristia: tal com el trobem en la Creu i en la Resurrecció: lliurat plenament al Pare i a nosaltres. En l'Eucaristia tot tendeix a que Crist es faci present per lliurar-se als participants.

En la pregària, tal com ha restat estructurada després del Concili Vaticà II, s'invoca també l'Esperit Sant en l'anomenada *epiclesi de consagració*. Recordem que, en l'*epiclesi*, la força divina de l'Esperit, sempre unit a la Paraula, fa que la *memòria* sigui realment *misteri de fe*: que sigui memorial de la presència de Jesucrist, viu i gloriós, que es pot fer present arreu. Ell pot inclinar-se amb amor sobre cada un de nosaltres; pot acomplir la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món.»

Jesús ofert al Pare vol dir que l'Eucaristia és també el sacrifici en el qual Crist fa ofrena de si mateix al Pare, en la comunitat de l'Església i amb tota ella.

Jesús ofert a nosaltres ens fa viure en plena comunió amb el Pare en un sol Esperit. Per això hi ha una segona invocació, en la celebració de l'Eucaristia, que és l'*epiclesi de comunió*, perquè en ella supliquem que l'Esperit uneixi en un sol cos els qui participem del Cos i la Sang de Crist.

Dr. Josep M. Rovira Beloso
(*Déu fa créixer les persones.*
Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

La alegría según Francisco de Asís

—«Sin un corazón contento y alegre... no hay bien en el mundo que valga, ni mal que nos pueda abatir y dañar... si estamos contentos y alegres.

—»La tristeza no puede herir a un siervo de Cristo... si rebosa alegría.

—»Intenten mostrarse siempre alegres... en el Señor.

—»Debemos encontrar la alegría y la santa complacencia en las palabras y en las obras de Jesús (Evangélicos) y así conducir con gozo y alegría a los hombres... al amor de Dios.

—»La alegría es el resultado necesario de las virtudes fundamentales. La fe, la esperanza y la caridad no tendrían todo su poder si... no llevasen consigo la alegría.

—»La alegría es la flor y el fruto de la vida cristiana.

—»La alegría es el estado definitivo de la personas... que Dios ama.»

Francisco entendió y enseñó que:

- sin alegría todo se borra,
- sin alegría todo se apaga,
- sin alegría todo cansa,
- sin alegría todo muere.

Los terciarios franciscanos tienen una regla que les pide:

- «Han de ser mensajeros de la perfecta alegría.
- »Han de esforzarse para llevar a todos gozo y esperanza.»

LA FAMÍLIA, AVUI

Estimar pare i mare

Estimar pare i mare és el quart manament. Hem nascut com a fruit de l'amor, i l'amor amb amor es paga.

L'amor conjugal engendra família. Els pares acompanyen els fills al llarg de la vida. No són possessió seva. Han de tenir clar que serveixen a la vida, a unes vides que s'orienten a crear el seu propi futur. Per això, la tasca fonamental dels pares és educar en la llibertat. En dependran totes les opcions de futur. Com diu Jaques Leclercg: «Que no succeeixi que, per por que els fills utilitzin malament la llibertat, de joves no els ajudin a exercir-la, per poder concloure, quan són grans, que no la saben exercir.»

La família és un bé. Les seves tasques: acollir la vida i educar persones, són valors i tasques insubstituïbles. La família és el lloc de la persona, on troba el bé i la felicitat. Valors que els han de fer possibles tots els membres: pares i fills. La llar familiar no és una pensió barata o un hotel amb entrada i sortida gratuïtes. Tots els membres són responsables de la felicitat i del bé familiar: pares i fills. Del comportament, de la resposta, de l'amor dels fills envers els pares, en depèn també la felicitat i el bé dels pares, perquè, com diu el Vaticà II, els fills col·laboren en el bé dels pares. El matrimoni és un amor en reciprocitat, també els fills han d'estimar els pares en reciprocitat. Pius XII deia que els dolors de part de la mare duren tota la vida, perquè una mare i un pare sempre pateixen pels seus fills. De la mateixa manera, pel do que han rebut de la vida, per agraïment, els fills han d'estimar els pares, sempre, en tota situació.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any.

- 20. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.) [Sir 1,1-10 / SI 92 / Mc 9,14-29]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters.
- 21. ■ Dimarts** [Sir 2,1-13 / SI 36 / Mc 9,30-37]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.
- 22. ■ Dimecres** (□ Barcelona) [Sir 4,12-22 / SI 118 / Mc 9,38-40]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826).
- 23. □ Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.
- 24. ■ Divendres** [Sir 6,5-17 / SI 118 / Mc 10,1-12]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe.
- 25. ■ Dissabte** [Sir 17,1-13 / SI 102 / Mc 10,13-16]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand.
- 26. □ ✚ Diumenge vinent**, la Santíssima Trinitat (litúrgia hores: 4a setm.) [Pr 8,21-31 / SI 8 / Rm 5,1-5 / Jn 16,12-15]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra. Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.*

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura de Henao

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-17)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tinguéssim l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que som frim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre.

Qui m'estima, farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrà a viure amb ell. Els qui no m'estimen, no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban.

Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfília, en Egipto o en la zona de Líbia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-17)

Hermanos: Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

Así pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

Los que se dejan llevar por el Espíritu de Dios, esos son hijos de Dios. Habéis recibido, no un espíritu de esclavitud, para recaer en el temor, sino un espíritu de hijos adoptivos, que nos hace gritar: «¡Abba!» (Padre). Ese Espíritu y nuestro espíritu dan un testimonio concorde: que somos hijos de Dios; y, si somos hijos, también herederos; herederos de Dios y coherederos con Cristo, ya que sufrimos con él para ser también con él glorificados.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 14,15-16.23b-26)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Yo le pediré al Padre que os dé otro defensor, que esté siempre con vosotros.

El que me ama guardará mi palabra, y mi Padre lo amará, y vendremos a él y haremos morada en él. El que no me ama no guardará mis palabras. Y la palabra que estáis oyendo no es mía, sino del Padre que me envió. Os he hablado de esto ahora que estoy a vuestro lado, pero el Defensor, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, será quien os lo enseñe todo y os vaya recordando todo lo que os he dicho.»

COMENTARI

Un Esperit d'enteniment

Som al final del camí pasqual. El Ressuscitat ens fa el do del que ell ha rebut del Pare: l'Esperit Sant. L'evangeli d'avui posa en relació directa el resultat del manament nou que Jesús ens dóna, l'estimació, amb el do de l'Esperit Sant. Jesús ens ha estimat fins a l'extrem, com a expressió de l'amor amb què el Pare l'estima a ell i a nosaltres. La missió que ens encomana és la de fer nostra aquesta mateixa estimació: estimar-lo a ell, i en ell al Pare, d'una banda; i estimar-nos entre nosaltres, com a senyal de la seva presència entre nosaltres. D'aquesta manera, l'estimació esdevé un senyal sacramental de la presència de Déu en la co-

munitat de deixebles, que és l'Església. I l'estimació, recordem-ho, no és un sentiment, sinó un compromís que es fa realitat en la vida de cada dia: en l'acompliment dels seus manaments.

D'aquesta manera, Jesús pregarà perquè el Pare ens doni un altre Defensor. Com ens diu l'evangelista, el do de l'Esperit és fruit de la pregària d'intercessió del Ressuscitat envers nosaltres davant del Pare. Jesús prega per nosaltres, cada dia, fins a la fi del món.

L'Esperit és qualificat de *Defensor*, un mot que tradueix el grec *Paráctetos* i que també podríem traduir per *consolador*. El qui defensa en el perill, el qui consola en la persecució, en definitiva, *el qui fa costat*. L'Esperit és el qui fa costat al creient i a la comunitat de deixebles

enmig de les proves de la vida, tot al llarg de la història. Durant la seva estada al món, Jesús mateix ha defensat els seus. Basta pensar en l'escena de l'arrest de Jesús a Getsemaní.

La tasca principal de l'Esperit, segons aquest relat evangèlic, és la d'excitar el record i fer entendre. En la tradició bíblica el record no és només una operació mental, és sobretot una implicació personal. Recordar les paraules de Jesús i entendre-les és fer-les pròpies, assimilar-les i pair-les, per fer-les vida de la pròpia vida.

Que l'Esperit del Pare i del Ressuscitat ens mogui a recordar les paraules i les obres de Jesús per tal de fer-les vida ara i sempre.

Jordi Latorre, SDB

Confirmacions a Bellvís

Diuenge dia 21 d'abril, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 30 joves de la parròquia de Bellvís i a 9 joves de la parròquia d'El Poal. Estava acompanyat pel Rector Mn. Josep M. Aresté i el Secretari general Mn. David Codina.

Després de dinar amb el Consell Pastoral parroquial d'El Poal. A les homilies d'aquell diuenge IV de Pasqua o del Bon Pastor, l'Arquebisbe va remarcar el goig de tenir un Pastor com Jesús que dona la vida pels qui estima, per tots. Som el seu poble i el ramat que ell cuida i pastura. Cal deixar que Crist sigui el referent més gran per a tot cristià, i ben especialment per als qui es confirmaven.

Consell per Assumptes Econòmics

El Consell diocesà per als Assumptes Econòmics d'Urgell es va reunir el 26 d'abril a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives. Aquesta reunió ordinària va tractar sobretot de l'aprovació del balanç econòmic del 2012, i la presentació del pressupost per al 2013. Les presentacions van anar a càrrec del Delegat diocesà d'Economia Sr. Carles Martín. També s'abordaren altres assumptes de la responsabilitat del Consell.

Segueix el **Full Dominical** d'allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Seminaristes de Catalunya a Núria

El dia 1 de maig, festa de Sant Josep Obrer, encapçalats pel Bisbe auxiliar de Terrassa, Mons. Salvador Cristau, i acompanyats per l'equip de formadors, un nombros grup de seminaristes dels tres Seminaris de Catalunya (Interdiocesà, Barcelona-Sant Feliu, i Terrassa), entorn d'una setantena de candidats al presbiterat, van visitar el Santuari que acull la patrona principal del Bisbat d'Urgell, la Mare de Déu de Núria.

La celebració de l'Eucaristia, a la qual s'uniren una bona colla de pelegrins, fou l'eix del dia de trobada i de convivència. Mons. Cristau, comentant els textos proclamats, va exhortar els presents a mantenir l'esperit de lluita interior en el seguiment de Crist i va explicar la importància de l'escolta atenta del Crist, que ens parla també en els germans, i que permet la unió de cors i la unanimitat de pensament en la diversitat de mentalitats i tarannàs. Després del cant dels Goigs, es féu la tradicional visita a la Mare de Déu de Núria en el seu cambri.

El dinar fou de campanya a les diverses fonts de la contrada. I a la tarda, tot el grup s'aplegà al Santuari per a la pregària del Rosari.

El Monestir de les Avellanès acull el retorn de la Mare de Déu de Bellpuig del 17 al 26 de maig

La Mare de Déu de Bellpuig és l'eix central de les activitats que es duran a terme del 17 al 26 de maig al Monestir de les Avellanès, quan la talla datada en el segle XIV, retornarà després d'una llarga absència al Monestir durant uns dies i abans de ser traslladada definitivament al Museu de Lleida.

La Mare de Déu, en pedra policromada i d'estil gòtic, i que va ser venerada, va ser espoliada del Monestir al segle XX i va restar en possessió d'un magnat nord-americà, fins que la Generalitat la va adquirir recentment. Ja restaurada, es conserva al Museu de Lleida des del desembre de 2012. Al Monestir de les Avellanès s'ha organitzat una exposició: «La Mare torna a casa.»

El divendres 17 de maig s'ha donat la benvinguda a la Mare de Déu. El dissabte 18 es féu un concert a càrrec del Cor de l'Agrupació Musical de Cerdanyola del Vallès, Veus Cor de Músic i Orquestra Mompou Cambra.

Al llarg de la setmana es faran visites guiades: al matí de 10 h a 14 h i a la tarda de 16 h a 20 h. Es poden fer les reserves als tels. 973 438 006 i 618 624 060. Hi ha les exposicions: «El simbolisme dels espais monàstics medievals de Catalunya», «Les marededéus de Bellpuig», i «Miniatures d'esglésies romàniques». També es duran a terme celebracions eucarístiques a l'església del Monestir a les 13.15 h, a les 20 h cada dia, i el diuenge 19, a les 10.30 h i el dilluns 20 a les 11 h.

El diuenge 26, com a cloenda dels actes i com a comiat de la Mare de Déu de Bellpuig, s'han previst força activitats: una caminada popular que arribarà al Monestir a les 10.30 del matí; a les 11 h, es farà la Missa Solemne cantada per l'Orfeó Balaguerí, a les 12.15 h, repic de campanes a càrrec d'Ignasi Cortés, de la Confraria de Campaners de Catalunya i a les 12.30 h una ballada de sardanes, amb la Cobla Sardanista Santa Maria de les Franqueses de Balaguer.

Confirmacions a Andorra la Vella

L'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 31 joves de la parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella, el 30 d'abril. Estava acompanyat de l'Arxiprest i Rector d'Andorra la Vella, Mn. Ramon Sàrries, i d'un bon nombre de sacerdots de tot Andorra. A la seva arribada a Andorra la Vella fou rebut i cordialment saludat pels Cònsols major i menor de la capital, Hbles. Srs. Rosa Maria Ferrer i Jordi Ramon Minguil·lon.

A la missa, l'Arquebisbe animà a viure el goig pasqual de ser fills de Déu misericordiós, acollint l'amor que Ell sempre ens té, i que per això ens regala l'Esperit Sant que imprimeix un caràcter permanent de presència dels seus dons santificadors en el cor dels cristians, per defensar-los, ajudar-los, sostenir-los, enviar-los i ensenyar-los a pregar i a viure sempre en l'amor i la veritat, amb esperança, amb ganes de donar a conèixer la nostra fe a d'altres, amb esperit missioner.

Espai de trobada per a famílies joves

«Evangeli.com», l'espai obert per a famílies joves amb inquietuds, organitza una nova trobada sota el títol «A l'escola de Maria de Natzeret», que tindrà lloc el proper dissabte 25 de maig, a la Residència de la Immaculada del Pla de Tartera, a Prats de Cerdanya.

L'objectiu d'aquesta trobada és viure unes hores d'amistat i d'aprofundiment de l'experiència alliberadora i apassionant que l'Evangeli de Jesús ens proposa. Durant la trobada, amb l'acompanyament de Mn. Cinto Busquet, es treballarà sobre el que podem aprendre i com ens pot ajudar la Mare de Jesús, com a persones i com a creients, com a parella i com a família.

LA PLETA

Segona trobada a Salou del Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans

El propassat cap de setmana 20 i 21 d'abril es van reunir al voltant de mil monitors i monitores de tot Catalunya a Salou sota el lema: «**Segueix el rumb de l'esplai**». És la segona trobada del nou MCEEC (Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans) des de que ha estat consolidat. La passada es va celebrar fa dos anys a la ciutat de Lleida també amb la participació de més d'un miler de monitors(es).

A la trobada de Salou van participar **58 monitors i monitores dels diferents centres d'esplai del nostre Bisbat** que es van encarregar d'organitzar la benvinguda que obriria el programa d'activitats de la Trobada. A més a més també van preparar 2 dels 23 tallers de formació dels que s'oferien la tarda del dissabte amb els noms: «**Discapacitat i lleure: utopia i realitat**» i «**Animació Animal**». La tarda de formació i reflexió del dissabte també va estar dedicada a participar d'una conferència a càrrec de Juanjo Fernández, titulada: «**Monitor motivat, monitor ideal**», amb un caire d'optimisme i presentació didàctica impressionant.

La inauguració oficial va comptar amb els parlaments de l'Alcalde de Salou, Pere Granados; la Presidenta del MCEEC de la Fundació Pere Tarrés, Maria Valencia; i el Director general de Joventut, Toni Reig. Tots ells van remarcar la tasca invaluable i digna de reconeixement, que en el dia a dia i de manera voluntària, ofereixen els monitors en el lleure per cultivar els valors humans i cristians en les noves generacions.

A més dels tallers de formació i la conferència del dissabte, van gaudir dels correfocs típics del

poble, es va realitzar una sorprenent vetllada, i un gran concert.

El diuenge durant el dematí els monitors(es) van poder participar d'una gran gimcana organitzada pels carrers de Salou. Mentre, aprofitant el marc de la Trobada, els responsables dels centres d'esplai del MCEEC van tenir una reunió per a poder parlar i reflexionar plegats sobre el disseny del proper Pla Estratègic 2013-2016, que marcarà el futur del nostre Moviment. Després d'un breu descans va arribar el moment de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, al que va acompanyar el Consiliari del Moviment Mn. Àngel Jesús Navarro i diversos consiliaris del MCEEC, delegats de Pastoral Juvenil i rectors i consiliaris de centres d'esplai de Salou i rodalies.

Tot plegat, va ser una trobada entranyable, harmoniosa, participativa i familiar. Un centre d'interès inspirat en el simbolisme del mar, els pirates i la navegació ha donat un aire mariner a l'esdeveniment.

Mn. Joan Pau Esteban, Consiliari